

PODSUMOWANIE I WNIOSKI

W dniach 12-14 października 2011 roku w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich w Spale odbyła się zorganizowana przez Zarząd Główny Polskiego Związku Wędkarskiego konferencja naukowa pt. **„Użytkownik Rybacki 2011 – Kondycja polskiego rybactwa śródlądowego”**. Honorowy patronat nad konferencją objął Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W dwudniowych obradach wzięło udział ponad 140 uczestników. Władze administracyjne reprezentowali: Pan Kazimierz Plocke – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Pani Małgorzata Kasperek-Kawałek – Z-ca Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie oraz Pan Henryk Jatzak – Z-ca Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku. Obecni byli również przedstawiciele 12 Urzędów Marszałkowskich i 14 Komendantów Wojewódzkich Państwowej Straży Rybackiej. W obradach uczestniczyli również przedstawiciele Niemieckiego Związku Wędkarskiego DAV (Wiceprezydent Werner Steffens) i Czeskiego Związku Wędkarskiego CSS (Pavel Vrana) oraz goście z Węgier – Gyorgy Furesz – Prezes MOHOSZ.

W konferencji udział wzięli wybitni specjaliści z Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olszynie i z wyższych uczelni, ichtiologowie i praktycy rybactwa śródlądowego w kraju, a także koledzy z okręgów PZW.

Podczas trzech sesji tematycznych i paneli dyskusyjnych wygłoszono 25 referatów. Głos zabierali: przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej, pracownicy nauki, reprezentanci Polskiego Związku Wędkarskiego oraz zagraniczni goście. Tematyka wystąpień obejmowała różnorodne aspekty prawne i ekonomiczne prowadzenia gospodarki rybackiej, aktualnego stanu i stopnia zagrożenia ichtiofauny, znaczenia monitoringu i badań naukowych ichtiofauny, z uwzględnieniem zagrożenia dla prowadzenia gospodarki rybackiej wynikających ze strat ponoszonych wskutek kłusownictwa, chorób i stale rozwijającej się populacji kormorana czarnego. Ponadto, wiele uwagi poświęcono działaniom na rzecz poprawy stanu populacji ryb, w tym wędrownych i dwuśrodowiskowych i zagrożeniom wynikającym z przegradzania wód.

Konferencja spełniła swój cel merytoryczny. Była miejscem wymiany poglądów i ocen na temat stanu polskiego rybactwa. W wyniku podjętej dyskusji, mając na uwadze ochronę polskich wód, utrzymanie i podnoszenie dobrego ich stanu i bioróżnorodności, w tym szczególnie pożądanego stanu i składu gatunkowego zasiedlającej je ichtiofauny oraz prawo do zrównoważonego korzystania z walorów przyrodniczych i zasobów rybackich przez całe społeczeństwo, sformułowano wiele wniosków dotyczących głównych problemów interesujących zarówno użytkowników rybackich, jak i przedstawicieli administracji państwowej, z których najważniejsze to:

1. Zainteresowane władze powinny dokonać zmian aktów prawnych regulujących prowadzenie gospodarki rybackiej, a w szczególności zasad dotyczących sporządzania, opiniowania operatów rybackich oraz rozstrzygnięcia konkursów ofert na oddanie w użytkowanie obwodów rybackich. Wprowadzone zmiany powinny doprowadzić do sytuacji, gdy w ogłaszanych konkursie na jeden obwód rybacki będzie obowiązywał jeden operat przygotowany przez powołane do tego instytucje.
2. Istnieje konieczność stworzenia systemu prawnego dotyczącego metodyki szacowania strat w gospodarce rybackiej, powstających wskutek działalności firm eksploatujących dno zbiorników wodnych, budowli hydrotechnicznych, zagrożeń biologicznych, w tym zwierząt rybożernych lub kłesk żywiołowych. Środowiska rybackie gospodarujące na wodach otwartych, w tym organizacje wędkarskie zgłaszają potrzebę zwrócenia uwagi na konieczność wprowadzenia różnego rodzaju systemu ulg i rekompensat dla użytkowników rybackich, ze względu na ponoszone przez nich straty w prowadzonej gospodarce rybackiej, związane z występowaniem tych zjawisk.
3. Należy w trybie pilnym podjąć działania mające na celu dostosowanie liczebności i rozmieszczenia populacji kormorana do poziomu odpowiadającego wymogom ekologicznym, z uwzględnieniem aspektów ekonomicznych i rekreacyjnych.
4. Istnieje pilna potrzeba wprowadzenia zmian w systemie prawnym dotyczącym ochrony wód i zwalczania kłusownictwa przez wzmocnienie etatowe i finansowe Państwowej Straży Rybackiej, gdyż obecna sytuacja nie zapewnia w pełni skutecznej ochrony wód, co w efekcie powoduje wielkie straty finansowe ponoszone przez Skarb Państwa oraz użytkowników rybackich.

5. W świetle obowiązujących Dyrektyw Unijnych, należy zintensyfikować, zarówno na poziomie administracji terenowej, jak i państwowej, wszelkie działania zmierzające do odblokowania korytarzy ekologicznych poprzez udrożnienia budowli hydrotechnicznych czy zaniechanie prowadzenia odłowów komercyjnych w przyujściowych odcinkach rzek.
6. Gospodarka rybacko-wędkarska w jeziorach i zbiornikach zaporowych powinna uwzględniać możliwości produkcyjne ekosystemu, zapewnienia siedlisk dla zarybianych gatunków ryb oraz wspomagać sieć zależności troficznych przez popieranie zarybień gatunkami ryb drapieżnych.
7. Organizacje wędkarskie winny ściśle współpracować ze służbami weterynaryjnymi, aby wspólnie ograniczać transfer chorób ryb.
8. Należy wspierać formy współpracy organizacji wędkarskich na wodach granicznych, celem wspólnego rozwiązywania problemów rybackich i uprawiania wędkarstwa.
9. Środowisko rybackie, nauki i praktyki, dostrzega potrzebę organizowania przez PZW, jako największego użytkownika rybackiego, cyklicznej konferencji będącej forum dla wymiany poglądów i wiedzy.